De mediërende rol van verbondenheid tussen openheid van ervaringen en inspiratie voor peermentoren en studenten

Daniël Swart

Studentnummer: s5627338

Afdeling Psychologie, Rijksuniversiteit Groningen

PSB3A-BT15: Bachelor These

Supervisor: Dr. Stacey Donofrio

Tweede beoordelaar: Jessie van Grieken, MSc

In samenwerking met: Johan Geertsema, Emma Zigterman, Isan Wildeman en Natalia Guzenko

21 juni 2026

Een scriptie is een proeve van bekwaamheid voor studenten. De goedkeuring van de scriptie is het bewijs dat de student over voldoende onderzoeks- en rapportagevaardigheden beschikt om af te studeren, maar biedt geen garantie voor de kwaliteit van het onderzoek en de resultaten van het onderzoek als zodanig, en de scriptie is daarom niet per se geschikt als academische bron om naar te verwijzen. Als u meer wilt weten over het in deze scriptie besproken onderzoek en de daarop gebaseerde publicaties waarnaar u zou kunnen verwijzen, neem dan contact op met de genoemde begeleider.

The Mediating Role of Belongingness in the Relationship Between Self-Disclosure and Inspiration Among Peer Mentors and Students

Abstract

After completing secondary school, many young adults face the decision of starting a higher education programme. Students entering a university programme may come into contact with peer mentors (PMs), who play a supportive role during the transition to higher education. The current study focused on three characteristics of peer mentoring: openness about personal experiences (self-disclosure), belongingness, and inspiration. Based on the literature, it was expected that a higher degree of openness from the peer mentor would be associated with a stronger sense of belongingness and greater inspiration among students. For this study, data were collected from first-year psychology students at the University of Groningen. Participants completed a questionnaire regarding the perceived openness of their peer mentor, their sense of belongingness with the peer mentor, and the extent to which they felt inspired by the peer mentor. The data were analysed using correlation analyses and a mediation analysis with the PROCESS method. The results showed that peer mentor openness was positively associated with perceived belongingness. In addition, belongingness was found to be strongly and positively related to inspiration. Furthermore, the mediation analysis showed that belongingness plays a partial mediating role in the relationship between openness and inspiration. This suggests that peer mentor openness not only contributes directly to inspiration, but that this effect is also indirectly strengthened through a greater sense of belongingness. The findings from this research highlight the importance of peer mentoring programmes within higher education.

Keywords: Peer mentoring, openness, inspiration, belongingness, questionnaire, mediation analysis.

Samenvatting

Na het afronden van de middelbare school staan veel jongvolwassenen voor de keuze om een vervolgopleiding te starten. Studenten die instromen aan een universitaire opleiding kunnen daarbij in contact komen met peermentoren (PM's), die een ondersteunende rol vervullen tijdens de overgang naar het hoger onderwijs. Het huidige onderzoek richtte zich op drie kenmerken van peermmentoring: Openheid over eigen ervaringen (Self-disclosure), verbondenheid (belongingness) en inspiratie. Op basis van de literatuur werd verwacht dat een hogere mate van openheid van de peermentor zou samenhangen met een sterker gevoel van verbondenheid en meer inspiratie bij studenten. Voor dit onderzoek werden gegevens verzameld onder eerstejaarsstudenten psychologie aan de Rijksuniversiteit Groningen. De deelnemers vulden een vragenlijst in over de ervaren openheid van hun peermentor, hun gevoel van verbondenheid met de peer mentor en de mate waarin zij zich door de peer mentor geïnspireerd voelden. De data werd geanalyseerd aan de hand van de correlatie analyses en een mediatie analyse met behulp van de PROCESS-methode. De resultaten toonden aan dat openheid van peer mentor positief samenhing met ervaren verbondenheid. Daarnaast bleek verbondenheid sterk en positief gerelateerd aan inspiratie. Verder liet een mediatieanalyse zien dat verbondenheid een partiële mediërende rol speelt in de relatie tussen openheid en inspiratie. Dit suggereert dat openheid van de peer mentor niet alleen direct bijdraagt aan inspiratie, maar dat dit effect ook indirect versterkt wordt via een groter gevoel van verbondenheid. De bevindingen uit dit onderzoek benadrukken het belang van peermentorprogramma's binnen het hoger onderwijs.

Trefwoorden: Peermentoring, openheid, inspiratie, verbondenheid, vragenlijst, mediatie analyse

Acknowledgments

Ik wil graag ChatGPT (OpenAI) bedanken voor de ondersteuning bij het vertalen van delen van dit document: samenvatting en titel stuk. Van het Nederlands naar het Engels. Alle vertalingen zijn door de student gecontroleerd en waar nodig aangepast.

De mediërende rol van verbondenheid tussen openheid van ervaringen en inspiratie voor peermentoren en studenten

De overgang naar het hoger onderwijs, zoals de universiteit, gaat vaak samen met diverse academische, sociale en persoonlijke uitdagingen voor nieuwe studenten (De Clercq et al., 2022). Tijdens deze overgangsperiode worden studenten geconfronteerd met veranderingen in leeromgeving, verwachtingen en sociale netwerken, wat de aanpassing aan het universitaire leven moeilijker kan maken. Onderzoek van De Clercq en collega's (2022) laat zien dat verschillende factoren een rol spelen bij een succesvolle overgang naar het hogere onderwijs, waarbij met name zelfeffectiviteit een belangrijke voorspeller blijkt te zijn. Zelfeffectiviteit verwijst naar het vertrouwen van individuen in hun vermogen om specifieke taken succesvol uit te voeren. Een lagere mate van zelfeffectiviteit kan gepaard gaan met onzekerheid en negatieve emoties bij studenten.

Eerder onderzoek van Trautwein en Bosse (2017) toont aan dat eerstejaarsstudenten regelmatig negatieve gevoelens ervaren tijdens de overgang naar het hoger onderwijs. In een kwalitatieve studie onder studenten aan een Duitse universiteit vonden Trautwein en Bosse (2017) dat studenten onder andere gevoelens van faalangst, depressieve symptomen en verminderd zelfvertrouwen rapporteerden. Deze ervaringen kunnen het welzijn van studenten negatief beïnvloeden en het risico op studieproblemen vergroten.

De afgelopen jaren lijkt de ervaren druk onder eerstejaarsstudenten steeds meer te zijn toegenomen (Ballesteros et al., 2024). In hun onderzoek naar de ervaringen van eerstejaarsstudenten in de opleiding bouwkunde beschrijven Ballesteros en collega's dat studenten vaak moeite hebben met het aanpassen aan een nieuwe academische en sociale omgeving. Deze aanpassingsproblemen worden mede veroorzaakt door veranderingen in de sociale, culturele en emotionele context waarin studenten zich bevinden. Om de studenten beter te ondersteunen tijdens deze overgang, maken onderwijsinstellingen steeds vaker

gebruik van peermentorprogramma's. Volgens Ballesteros en collega's (2021) kan de inzet van peermentoren bijdragen aan het verminderen van negatieve gevoelens, zoals depressieve symptomen en een verminderd gevoel van zelfvertrouwen, doordat studenten begeleiding krijgen van iemand met vergelijkbare ervaringen.

Het concept van peermentoring heeft in de afgelopen jaren toenemende aandacht gekregen binnen het hoger onderwijs (Marshall et al., 2021). Peermentoren zijn doorgaans studenten die relatief dicht bij de doelgroep staan wat betreft leeftijd en opleidingsniveau, maar die al meer ervaring hebben binnen de studiecontext. Marshall en collega's (2021) voerden een cross-institutionele studie uit naar de invloed van peermentoren op studenten. Zij onderzochten twee universiteiten uit verschillende steden en ontdekten dat studenten tegen verschillende tegenslagen aanlopen tijdens de studie, zoals de relaties met andere studenten en de motivaties van de studenten om effectief met de studie bezig te zijn. Zij ontdekten dat het hebben van een sterke en positieve peermentorrelatie een positieve invloed heeft op deze tegenslagen en de studenten kan helpen om positievere emoties over te houden aan het studeren. Hun resultaten laten zien dat peermentoren een significante invloed kunnen hebben op de studenten die zij begeleiden. Een belangrijk kenmerk van peermentoring is de relatieve blik op de gelijkwaardigheid tussen mentor en de student. Doordat peermentoren vaak vergelijkbare ervaringen hebben doorgemaakt, worden zij sneller gezien als een rolmodel en een bron van ondersteuning.

De gedeelde achtergrond tussen mentoren en de student kan bijdragen aan een groter gevoel van vertrouwen en sociale nabijheid. Hierdoor kunnen peermentoren een sterkere psychologische invloed uitoefenen dan mentoren die aanzienlijk ouder zijn of verder van de student af staan (Marshall et al., 2021). De gedeelde ervaringen kunnen bovendien bijdragen aan een groter gevoel van verbondenheid binnen de groep.

De werking van peermentoring kan mede worden verklaard vanuit de zelfdeterminatietheorie Ryan en Deci (2000). Deze theorie stelt dat menselijke motivatie en welzijn afhankelijk zijn van de vervulling van drie basisbehoeften: autonomie, competentie en verbondenheid. Marshall en collega's (2021) beschrijven dat peermentorrelaties kunnen bijdragen aan het vervullen van deze behoeften. Ten eerste kan de relatie tussen mentor en leerling het gevoel van verbondenheid versterken, doordat studenten zich gesteund en begrepen voelen binnen de studiegroep. Daarnaast kan het vervullen van de mentorrol bijdragen aan een verhoogd gevoel van competentie, aangezien mentoren ervaren dat zij anderen kunnen ondersteunen en begeleiden. Marshall en collega's (2021) beschreven ten slotte dat de rol van de peermentor ook kan bijdragen aan een sterker gevoel van autonomie, doordat mentoren een zekere mate van verantwoordelijkheid dragen binnen hun mentorrol wanneer aan deze behoeften wordt voldaan, kan dit leiden tot verhoogde motivatie, betrokkenheid en academische prestaties bij zowel mentoren als studenten.

De relationele kenmerken tussen een student en een mentor zoals de verbondenheid en het gevoel van competentie kunnen een voorwaarde zijn van andere kenmerken van een peermentor. Openheid over persoonlijke ervaringen zou één van deze kenmerken kunnen zijn. Truong en collega's (2019) onderzochten de rol van openheid in interacties tussen personen met vergelijkbare ervaringen. Het delen van persoonlijke ervaringen kan inzicht bieden voor anderen die vergelijkbare moeilijkheden ervaren en het kan bijdragen aan sterkere gevoelens van herkenning en begrip, dit blijkt uit de kwalitatieve studie naar openheid en depressieve gevoelens onder volwassenen van Truong en collega's (2019).

Truong en collega's (2019) benadrukken dat openheid zorgvuldig moet worden toegepast. Wanneer de mate van openheid en het delen van eigen ervaringen als overdreven of opschepperig wordt ervaren, kan dit juist een negatief effect hebben op de perceptie van gelijkwaardigheid tussen peers. In bepaalde situaties kan de ontvanger de spreker minder als

gelijk beschouwen, wat kan leiden tot een verminderd gevoel van verbondenheid en mogelijk tot negatieve gevoelens bij de ontvanger, ofwel de student. Zo lijkt een verband tussen verbondenheid en de mate van openheid en hoe openheid wordt toegepast aannemelijk (Truong et al., 2019).

Openheid kan bijdragen aan het versterken van interpersoonlijke relaties. In een studie naar openheid en intimiteit liet Gilbert (1976) zien dat het delen van persoonlijke ervaringen kan leiden tot sterkere gevoelens van intimiteit tussen individuen. De resultaten van dit onderzoek suggereren dat een grotere mate van openheid samenhangt met positieve relatiepercepties en sterkere sociale banden. Hoewel deze studie zich richtte op familie- en partnerrelaties, suggereren de bevindingen dat openheid ook in andere sociale contexten kan bijdragen aan het versterken van interpersoonlijke relaties. Volgens het onderzoek van LeFebre en Allen (2014) zorgt een grotere mate van *immediacy* (directheid in interacties) van de mentor voor betere cognitieve vaardigheden van de studenten. Tijdens dit onderzoek werden verschillende immediacy gedragingen geobserveerd van de mentor naar de leerlingen toe. De leerlingen rapporteerde positieve betrokkenheid en sterkere en positieve cognitieve vaardigheden doordat ze individueel gestimuleerd werden voor participatie (LeFebre en Allen., 2014). Dit onderzoek kan als bewijs dienen voor de conclusie dat intimiteit en individuele aandacht kan bijdragen aan een positieve gevoelens bij de studenten.

Binnen de context van het hoger onderwijs speelt het gevoel van erbij willen horen een belangrijke rol. Dit concept is nauw gerelateerd aan de behoefte aan verbondenheid. Bohndick en collega’s (2025) onderzochten in een kwalitatieve studie welke factoren bijdragen aan verbondenheid onder studenten. Hun resultaten tonen aan dat een sterker gevoel van erbij horen samenhangt met verschillende positieve uitkomsten, waaronder betere academisch prestaties, hogere motivatie en een grotere studievolharding. Studenten die zich sterker

verbonden voelen met hun studieomgeving ervaren bovendien meer plezier in hun studie en hebben een kleinere kans om voortijdig met hun studie te stoppen.

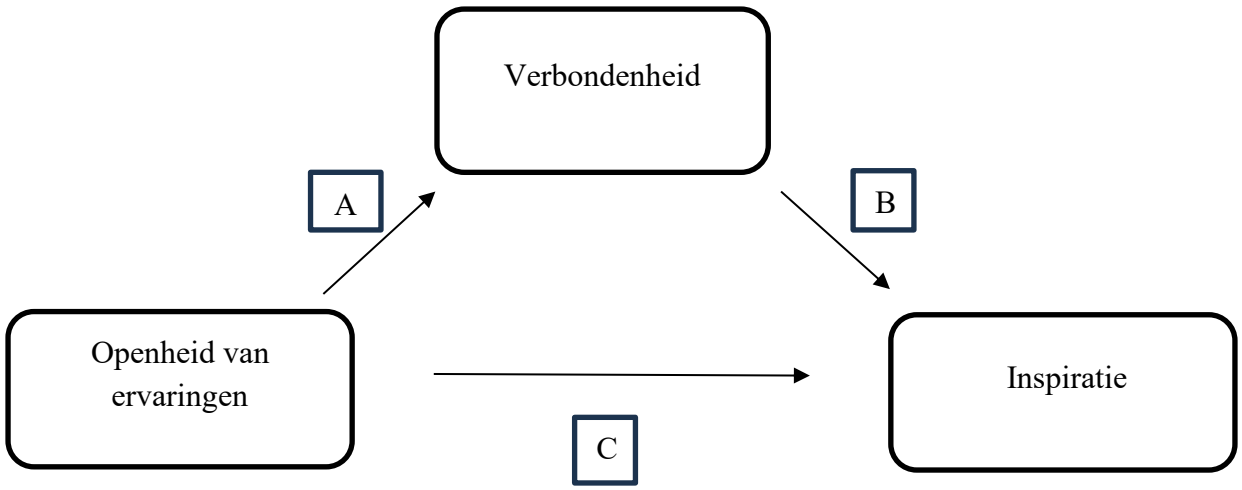
Naast verbondenheid kan ook inspiratie een relevante rol spelen binnen peermentorrelaties. Lillekroken en collega's (2024) onderzochten de rol van peermentoring onder eerstejaarsstudenten verpleegkunde. De resultaten van hun onderzoek tonen aan dat een positieve relatie tussen peermentor en student samenhangt met een hogere mate van motivatie en inspiratie. Studenten die hun peermentor als competent en ondersteunend beschouwen, ervaren bovendien een sterker gevoel van verbondenheid met hun mentor en rapporteren een positieve studie-ervaring (Lillekroken et al., 2024)

Binnen de bacheloropleiding psychologie aan de Rijksuniversiteit Groningen werd een studie uitgevoerd om de relaties tussen verschillende aspecten van peermentoring onder eerstejaarsstudenten te onderzoeken. In deze studie werd gebruikgemaakt van een vragenlijst om de relaties tussen onder andere openheid van de peermentor, verbondenheid en inspiratie bij eerstejaarsstudenten te analyseren. Hierbij werd de volgende onderzoeksvraag opgesteld: In welke mate is inspiratie gerelateerd aan de mate van openheid van de peermentor voor eerstejaars psychologiestudenten, en wordt deze relatie gemedieerd door verbondenheid? Hierbij worden de volgende hypotheses opgesteld. H1) Er wordt verwacht dat een grotere mate van openheid van de peermentor positief samenhangt met verbondenheid bij studenten. Eerder onderzoek naar openheid en intimiteit suggereert namelijk dat het delen van persoonlijke ervaringen kan bijdragen aan sterkere sociale banden tussen individuen (Gilbert, 1976). Een relatie tussen openheid en verbondenheid lijkt op basis van deze literatuur aannemelijk. H2) Er wordt verwacht dat een sterker gevoel van erbij horen positief samenhangt met de mate van inspiratie bij studenten. Eerder onderzoek toont aan dat een sterkere relatie met een peermentor kan leiden tot meer inspiratie binnen de studiecontext (Lillekroken et al., 2019). Daarnaast suggereert de zelfdeterminatietheorie dat het vervullen

van de behoeften aan verbondenheid kan bijdragen aan verhoogde competentie gevoelens en betrokkenheid (Marshall et al., 2021). H3). Verbondenheid medieert de relatie tussen openheid van de peermentor en inspiratie. Deze verwachte meditatie is grafisch weergeven aan de hand van vormen in de driehoek in figuur 1. Aangezien openheid kan bijdragen aan sterkere sociale relaties en deze relaties op hun beurt kunnen leiden tot verhoogde inspiratie, wordt verwacht dat verbondenheid een verklarende rol speelt binnen deze relatie.

Figuur 1

Grafische weergave van de verwachte mediatierelatie

Noot. Pad A: openheid van ervaringen heeft effect op verbondenheid

Pad B: Verbondenheid heeft effect op inspiratie

Pad C: Openheid van ervaringen heeft een direct effect op inspiratie

Methode

Deelnemers

Alle participanten waren eerstejaars Psychologiestudenten aan de Rijksuniversiteit Groningen. Het totaal aantal participanten bedroeg 211. Sommigen bleken de vragenlijst meerdere keren te hebben ingevuld. Dit waren 13 participanten. Deze dubbele gegevens werden vervolgens verwijderd uit de data. Er bleven 198 participanten over (162 vrouw, 31 man, 5 Non-binaire/niet aangegeven. Gemiddelde leeftijd = 19.3, (SD =1.1). Van de deelnemers was 67.7% Nederlands, 6.6% Duits, en 25.8% had een andere achtergrond.

Materialen

Er werd tijdens dit onderzoek gebruik gemaakt van een peermentor vragenlijst. De studenten vulden verschillende vragen in over de subjectieve ervaringen die de studenten ervaarden in een peermentor groep.

Bij dit onderzoek werden de items die gaan over de openheid van de peermentor (self-disclosure), verbondenheid bij de peermentor (belongingness) en het gevoel van inspiratie gebruikt om in de analyse sectie mogelijke verbanden te analyseren en hier conclusies over te trekken.

De variabele ***openheid*** werd gemeten aan de hand van 11 items gebaseerd op de *Cayanus en Martin's instructor Self-discolure Scale 2004*. Openheid werd in de vragenlijst gemeten door middel van vragen zoals: *Mijn peermentor deelt informatie tijdens lessen over wat zij voor fouten of tegenslagen zijn tegengekomen tijdens het wennen aan de studie en mijn peermentor vertelt over momenten waarbij ze moeite hadden en wat ze deden om hun beter te laten voelen.* De vragen die gaan over openheid werden gemeten aan de hand van een 5-punts Likert schaal die loopt van 1= sterk oneens tot en met 5= sterk mee eens. Openheid bevatte een $\alpha = .93$

De variabele ***verbondenheid*** werd gemeten aan de hand van 4 items die gebaseerd zijn op *the Classroom Community Scale, Rovai, 2002.* Verbondenheid werden gemeten aan de hand van vragen zoals: *Ik voel mij geaccepteerd door mijn peermentor voor wie ik ben en ik voelde een gevoel van erbij horen bij mijn peermentor.* Ook bij deze items werd een 5-punts Likert schaal toegepast die loopt van 1= sterk mee oneens tot en met 5= sterk mee eens. Verbondenheid bevatte een $\alpha = .82$.

De variabele ***inspiratie*** werd gemeten aan de hand van 8 Items die gebaseerd werden op een zelf-ontwikkelde vragenlijst. Inspiratie werd gemeten aan de hand van vragen zoals*: mijn peermentor laat mij zien hoe ik kan slagen op de universiteit en door mijn peermentor krijg ik meer vertrouwen in mijn eigen kunnen om mijzelf aan te passen aan het leven op de universiteit.* Bij de items over inspiratie werd een 5-punts Likert schaal toegepast die loopt van 1= sterk mee oneens tot en met 5= sterk mee eens.. Inspiratie bevatte een $\alpha = 91$

Alle Waardes van de Conbrach's alfa zijn boven de .70. Dit geeft aan dat de items in de vragenlijsten een sterke interne consistentie bevatte (Hussey et al., 2025). Hierdoor valt te concluderen dat gekozen items in de vragenlijst voor dit onderzoek betrouwbaar zijn en gebruikt mogen worden voor verdere analyses.

Procedure

Voordat de studie van start kon gaan is deze eerst goedgekeurd door de ethische commissie van de psychologie binnen de Rijksuniversiteit Groningen (RUG). Het onderzoek was beschikbaar voor deelname via een onderzoekspanel vanuit de RUG. Dit bestaat uit een onderzoeksdeelnamepracticum (SONA) en is een onderdeel van het eerstejaarsvak Praktische introductie in onderzoeksmethoden. Eerstejaarsstudenten konden via SONA onderzoeken uitkiezen waaraan zij wilden deelnemen en ontvingen hier SONA-credits voor. Deze credits zijn nodig om het eerder genoemde vak te halen.

Dit onderzoek bestond uit een die plaatsvond midden in de maand november. Naast de SONA-credits was er geen sprake van een andere vorm van compensatie. Het onderzoek werd zelfstandig uitgevoerd. Participanten werden vóór deelname aan de studie geïnformeerd over het onderwerp van de studie, de geschatte duur en de verwachte vragen. Vervolgens werd hun geïnformeerde toestemming gegeven. De vragen zijn in het Engels geformuleerd. Demografische gegevens zoals leeftijd, gender en nationaliteit werden verzameld en vormden tevens het eerste deel van de vragenlijst. Deze studie was onderdeel van een groter onderzoek. De participanten voltooiden vragenlijsten over de volgende onderwerpen: immediacy, similarity, mattering in ACL, normalizing, mattering peermentor (PM), belonging (class mates), self-disclosure from PM, belonging PM, mood, subjective performance, academic satisfaction, inspire, liking, motivation, subject expertise, adjustment, social adjustment en course satisfaction.

Statistische analyse

Na dataverzameling werd het statistische programma SPSS versie 28 gebruikt voor verdere statistische procedures. De eerste stap was het filteren van de dataset. Een aantal studenten ID's kwamen meerdere keren voor. Er is na overweging gekozen om de tweede of laatste set scores in de data set te laten bestaan en de eerste te verwijderen. De dataset bestond uit alle vragen die in de vragenlijsten zaten. Dit onderzoek gebruikte een klein gedeelte van de vragenlijst die alleen betrekking heeft tot openheid, gevoel van erbij horen en inspiratie. Om met deze scores te rekenen moesten totale scores berekend te worden voor verdere analyses. Alle vragen die passen bij de specifieke onderwerpen zoals inspiratie werden bij elkaar opgeteld en in een rij gezet, zodat duidelijk is wat de totale score was voor elke student.

Na het verkrijgen van de totale scores werden beschrijvende statistische methodes gebruikt voor de verschillende onderwerpen in dit onderzoek. Dit was nodig om een algemeen beeld van de data te verkrijgen door middel van onder andere de gemiddeldes en standaarddeviaties.

Om te onderzoeken of de gebruikte variabelen onderlinge relaties bevatten wordt een correlatietabel gecreëerd. Er werd gebruik gemaakt van de Spearman-correlatieanalyse. Hierbij werd het criteria van Cohen (1988) toegepast. Volgens dit criterium wordt een correlatie van .10 als zwak, .30 als gemiddeld en .50 als sterk beschouwd. Voor alle statistische toetsen wordt een significantieniveau van $p = .05$ gehanteerd.

Tot slot werd de PROCESS- macro methode van Hayes. (Model 4; Hayes. 2022) gebruikt om een mogelijke mediatie te onderzoeken, waarbij verbondenheid mogelijk als mediator zou kunnen dienen tussen openheid van ervaringen en inspiratie.

Resultaten

In de spreidingsdiagrammen (figuur 6, 7 en 8 in bijlage A) is te zien dat de punten willekeurig rond de 0-lijn zijn verspreid. De assumptie lineariteit wordt niet geschonden met openheid, verbondenheid en inspiratie als afhankelijke variabelen.

Op basis van de figuren 6, 7 en 8 valt de assumptie homoscedasticiteit te controleren. De punten hebben een redelijk gelijke spreiding rond de 0-lijn. Dit is voldoende om te concluderen dat deze assumptie niet geschonden wordt.

Om de assumptie normaliteit te controleren wordt er gekeken naar de histogrammen van de residuen (figuren 9, 10 en 11 in bijlage A). In de drie histogrammen valt een normale verdeling van de residuen af te lezen. Dit leidt tot de conclusie dat de assumptie van normaliteit van de residuen niet geschonden wordt.

In de tabellen 3, 4 en 5 in de bijlage staan de waarden van de variantie inflatie factoren (VIF) van de verschillende afhankelijke variabelen. Alle drie zijn kleiner dan 4. Dit geeft aan dat de assumptie van multicollineariteit niet wordt geschonden.

Als laatste dienen de uitschieters gecontroleerd te worden van zowel de residuen als de normale data. Op basis van de spreidingsdiagrammen (figuren 6, 7 en 8 in de bijlage) valt te concluderen dat er geen significante uitschieters in het model zitten. Om naar de uitschieters van de normale data te kijken wordt er gekeken naar de boxplots (figuren 12, 13 en 14 in de bijlage). In de boxplots figuren 13 en 14 vallen een aantal uitschieters op. Aangezien elke assumptie niet geschonden wordt valt te concluderen dat deze uitschieters geen significante invloed zullen hebben op het model en de data en dat de assumptie die gaat over mogelijke invloed van uitschieters niet geschonden wordt.

Om de eerste twee hypotheses te kunnen beantwoorden: een grotere mate van openheid van de peermentor hangt positief samen met verbondenheid bij studenten en een sterker gevoel van erbij horen hangt positief samen met de mate van inspiratie bij studenten, moet er een correlatietabel verschaft worden. De gegevens lijken op basis van de histogrammen (figuur 3 tot en met 5 in de bijlage) correct. De histogrammen met de score totaal erbij horen en inspiratie lijken echter een redelijke scheve verdeling te bevatten. Vanwege deze reden is gekozen voor de Spearman rho-correlatie zodat er gecontroleerd wordt voor dit effect.

Tabel 1

Spearman rho-correlatie tabel tussen openheid, verbondenheid en inspiratie

Variabelen	1	2	3	Gemiddelde	Standaard deviatie
Openheid	-			66.1	9.29
Verbondenheid	.36**	-		20.8	2.75
Inspiratie	.67**	.58**	-	37.1	6.11

Noot. ** Correlatie is significant bij 0.01 (tweezijdig).

De correlatie tussen verbondenheid en openheid is positief en matig namelijk ρ = .36, *p* = <.001. Dit betekent dat een hogere score op verbondenheid aangegeven door de student samengaat met een hogere score op de mate van openheid van de peermentor. De correlatie tussen inspiratie en openheid is sterk en positief namelijk ρ = .67, *p* = <.001. Dit betekent dat een hogere score op de mate van inspiratie samengaat met een hogere score op de mate van openheid van de peermentor. De correlatie tussen inspiratie en verbondenheid was sterk en positief namelijk ρ = .58, *p* = <.001. Dit betekent dat een hogere score op de mate van inspiratie samenging met een hogere score op de mate van verbondenheid.

Om antwoord te kunnen geven op de derde hypothese: Verbondenheid medieert de relatie tussen openheid van de peermentor en inspiratie moest een mediatieanalyse worden uitgevoerd. Dit werd gedaan aan de hand van de PROCESS- methode. Hieruit volgt tabel 2, met gegevens zoals de standaardfout en het BHI.

Tabel 2

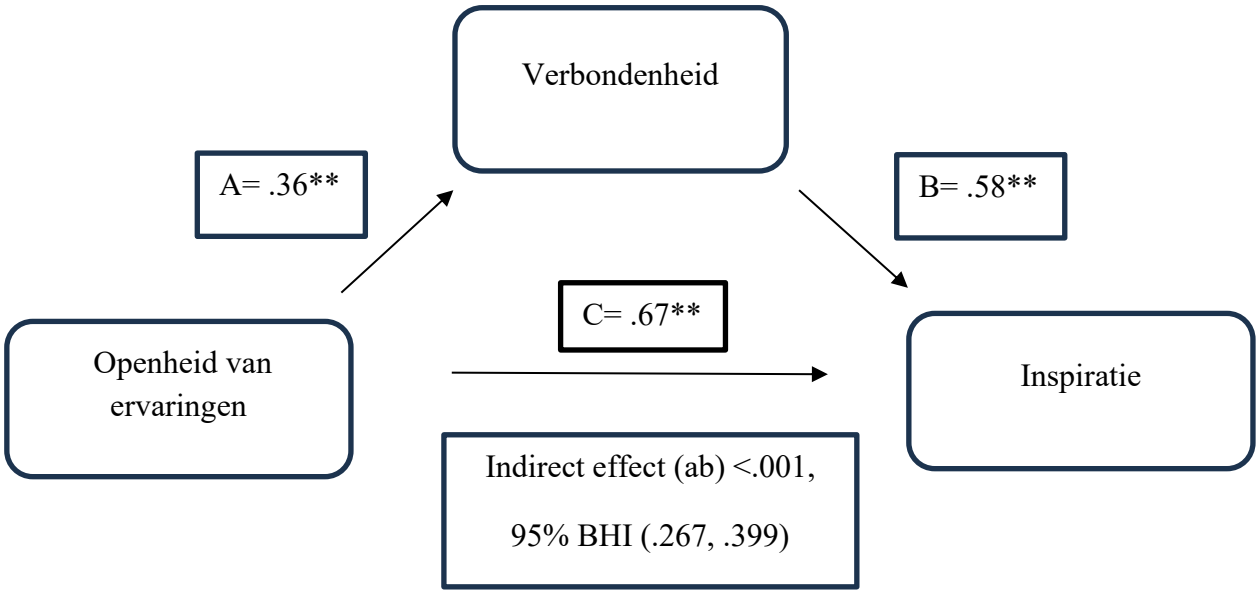
Resultaten van de mediatieanalyse

					96% BHI	
	b	*SE*	*T*	*p*	Boven	Onder
Totaal effect						
Openheid➔ Inspiratie	.333	.033	10.01	<.001	.267	.399
Indirect effect						
Openheid ➔ Verbondenheid➔ Inspiratie	.103	.023	-	-	.059	.152
Pad coëfficiënten						
Openheid➔ Verbondenheid	.115	.019	5.94	<.001	.077	.154
Verbondenheid➔ Inpsiratie	.892	.113	7.92	<.001	.670	1.114

Noot. N=198. Indirect effect is gebaseerd op bootstrapanalyse aan de hand van 5000 samples en een 95% betrouwbaarheidsinterval.

Figuur 2

Grafische weergave van de mediatierelatie tussen openheid, verbondenheid en inspiratie met de significanties.

Noot. Gestandaardiseerde correlatiecoëfficiënten met ** Correlatie is significant bij 0.01 (tweezijdig). Indirect effect is het effect van openheid op inspiratie via verbondenheid.

Mediatieanalyse werd gebruikt om te onderzoeken of verbondenheid het verband tussen openheid en motivatie medieert. Openheid voorspelde verbondenheid significant, b = .115, SE = .019, t(196) = 5.94, p < .001. Daarnaast voorspelde verbondenheid motivatie significant, b = .892, SE = .113, t(196) = 7.92, p < .001. Het directe effect van openheid van ervaringen op motivatie bleef significant b = .333, SE = .033, t(196) = 10.01, p < .001. Dit wees op het principe dat mentoren die hoger scoorde op openheid ervoor zorgden dat studenten zich steeds meer verbonden voelden en dat dit tevens hun inspiratie verhoogde voor de studie. Dit indirecte effect was actief terwijl het directe effect, dat aangaf dat openheid van een peermentor zorgt voor een sterkere mate van inspiratie van de studenten ook actief was. De hypothese werd ondersteund maar het blijkt dat een partiële mediatie actief was.

Discussie

De eerste hypothese stelde dat een hogere mate van openheid van de peermentor positief samenhangt met verbondenheid onder studenten. De resultaten ondersteunen deze hypothese. Er werd een positieve matige sterke correlatie gevonden tussen openheid en verbondenheid, wat er op wijst dat studenten zich sterker verbonden voelen met hun peermentor wanneer deze zich open opstelt en persoonlijke ervaringen deelt.

De tweede hypothese veronderstelde dat een sterker gevoel van verbondenheid positief samenhangt met inspiratie. Ook deze hypothese werd ondersteund. De resultaten lieten een sterke positieve correlatie zien tussen verbondenheid en inspiratie, dat suggereert dat studenten zich meer verbonden voelen met een peermentor en meer inspiratie ervaren binnen hun studie context.

De derde hypothese stelde dat verbondenheid de relatie tussen openheid van de peermentor en inspiratie medieert. De resultaten wijzen op een partiële mediatie. Openheid voorspelde significant de mate van verbondenheid, terwijl verbondenheid significant samenhing met inspiratie. Daarnaast bleef het direct effect van openheid op inspiratie significant wanneer verbondenheid in het model werd opgenomen. Dit wijst erop dat openheid zowel direct als indirect, via verbondenheid, samenhangt met inspiratie. Op basis van deze bevindingen kan worden geconcludeerd dat inspiratie sterk gerelateerd is aan de mate van openheid van de peermentor en dat deze relatie gedeeltelijk wordt verklaard door gevoelens van verbondenheid.

Theoretische implicaties

De bevindingen sluiten aan bij eerder onderzoek naar zelfonthulling en sociale relaties Zo stelde Gilbert (1976) dat het delen van persoonlijke informatie bijdraagt aan het ontwikkelen van sterke sociale banden tussen individuen. De huidige resultaten suggereren

dat een vergelijkbaar mechanisme aanwezig is binnen de relatie tussen peermentoren en eerstejaarsstudenten. Daarnaast zijn de resultaten in overeenstemming met de bevindingen van Truong et al. (2019), waaruit bleek dat openheid samenhangt met sterke interpersoonlijke relaties, mits de gedeelde informatie positief wordt geïnterpreteerd. Aangezien de relatie tussen peermentor en studenten gekenmerkt wordt door sociale interactie tussen relatief gelijkwaardige individuen, lijken deze bevindingen goed toepasbaar op de huidige onderzoekscontext.

De gevonden relatie tussen verbondenheid en inspiratie wordt eveneens ondersteund door het onderzoek van Lillekroken et al. (2019). Zij concludeerde dat een sterke relatie met het peermentor kan bijdragen aan inspiratie binnen een onderwijscontext. De huidige resultaten bevestigen deze bevindingen en suggereren dat gevoelens van verbondenheid een belangrijke rol spelen in het stimuleren van inspiratie onder studenten.

Ook vanuit de zelfdeterminatietheorie kunnen de gevonden resultaten worden verklaard. Volgens Ryan en Deci (2000) vormen autonomie, competentie en verbondenheid de drie fundamentele psychologische basisbehoeften. Wanneer aan één van deze behoeften wordt voldaan, kan dit positieve effect hebben op de andere behoefte en op het algemeen functioneren. Marshall et al. (2021) vonden bijvoorbeeld dat verbondenheid positief samenhangt met gevoelens van autonomie. Het is daarom aannemelijk dat studenten, die zich meer verbonden voelen met hun peermentor meer autonomie ervaren, wat vervolgens zou kunnen bijdragen aan gevoelens van inspiratie binnen hun studie.

Hoewel voor zover bekend er nog geen onderzoek naar de variabelen openheid, verbondenheid en inspiratie gelijktijdig is uitgevoerd binnen een peermentor context, wijzen zowel de huidige resultaten als bestaande theorie op een betekenisvolle samenhang tussen deze constructen.

Praktische implicaties

Resultaten van dit onderzoek suggereren dat openheid, verbondenheid en inspiratie belangrijke factoren zijn binnen de relaties tussen peermentor en eerstejaarsstudenten. De bevinding dat openheid van de peermentor samenhangt met zowel verbondenheid als inspiratie benadrukt het belang van effectieve begeleiding binnen peermentor programma's. Het lijkt erop dat studenten niet alleen profiteren van de praktische ondersteuning die een peer moment biedt, maar ook van de kwaliteit van de interpersoonlijke relaties met de peermentor

Deze bevindingen sluiten aan bij het onderzoek van Sharp (2021), waaruit blijkt dat goed getrainde peermentoren kunnen bijdragen aan positieve ervaringen van studenten, een grotere betrokkenheid bij de opleiding en een hoge mate van studiesucces. Op basis van zowel de huidige resultaten als de bestaande literatuur kan worden gesteld dat het wenselijk is om binnen de training van peermentoren aandacht te besteden aan vaardigheden die open communicatie en relationele verbondenheid bevorderen (Sharp. 2021). Het ontwikkelen van deze vaardigheden kan bijdragen aan de ondersteunende leeromgeving waarin studenten zich gehoord gewaardeerd en gemotiveerd voelen. Bourke-Taylor et al. (2021) laten zien dat de effectiviteit van trainingsprogramma's mede afhankelijk is van de competentie van de begeleider of in dit onderzoek de peermentor. Hoewel hun onderzoek zich richt op een andere doelgroep, onderstrepen de bevindingen het belang voor communicatieve vaardigheden en relationele competenties bij het overbrengen van kennis. Binnen de context van peermentorschap kan dit betekenen dat peermentoren niet alleen inhoudelijke kennis dienen te bezitten maar ook in staat moeten zijn om een vertrouwensrelatie met studenten op te bouwen. Op basis van de huidige bevindingen lijkt het daarom zinvol om trainingen voor peermentoren expliciet te richten op het stimuleren van openheid, het versterken van gevoelens van verbondenheid en het bevorderen van inspiratie.

Limitaties

Een eerste beperking is het gebruik van SONA-punten als beloning voor deelname aan het onderzoek. Hoewel dergelijke beloningen veelvuldig worden toegepast binnen psychologisch onderzoek, bestaat de mogelijkheid dat sommige deelnemers voornamelijk deelnamen om studiepunten te verkrijgen. Hierdoor kan de motivatie om de vragenlijsten zorgvuldig in te vullen zijn afgenomen wat mogelijk invloed heeft gehad op de betrouwbaarheid van de verzamelde gegevens.

Een tweede beperking gaat over de mogelijke invloed van vraagkenmerken *(Demand characteristics).* Vraagkenmerken verwijzen naar aanwijzingen binnen een onderzoek die deelnemers informatie verschaffen over het doel of de verwachte uitkomsten van het onderzoek. Volgens Iarygina et al. (2025) kunnen dergelijke kenmerken een substantiële invloed hebben op experimentele en observationele onderzoeksresultaten. Dit kan ervoor zorgen dat de deelnemers geneigd zijn sociaal wenselijke antwoorden te geven, wat mogelijk heeft geleid tot een overschatting van de gevonden verbanden. Toekomstig onderzoek zou deze invloed kunnen beperken door middel van een minder transparante onderzoeksopzet.

Een derde mogelijke beperking heeft betrekking op de lengte van de vragenlijst. Lange vragenlijsten kunnen leiden tot vermoeidheid, concentratieverlies en een afname van de motivatie bij deelnemers. Wanneer respondenten minder aandacht besteden aan het invullen van vragen, kan dit de validiteit van de resultaten negatief beïnvloeden. Toekomstig onderzoek zou kunnen overwegen om de vragenlijst in te korten of de data verzameling over meerdere meetmomenten te verspreiden om de belasting voor de deelnemers te beperken.

Suggesties voor vervolgonderzoek

Een eerste aanbeveling betreft het onderzoeken van aanvullende mediërende en modererende variabelen binnen de relatie tussen openheid, verbondenheid en inspiratie. In het

bijzonder zou het interessant zijn om studieprestaties op te nemen als variabele. Hoewel de huidige resultaten aantonen dat openheid en verbondenheid samenhangt met inspiratie, is het nog onduidelijk in hoeverre deze psychologische processen worden beïnvloed door een andere variabele. Eerder onderzoek van Heath en Dagri (2022) laat zien dat peermentorprogramma's positief samenhangen met zowel de betrokkenheid als studieprestaties van eerstejaarsstudenten. De auteurs stellen dat peermentoren kunnen bijdragen aan een grotere motivatie, een sterke betrokkenheid bij de opleiding en uiteindelijk betere academische resultaten. Toekomstig onderzoek zou kunnen nagaan of inspiratie daadwerkelijk een mechanisme vormt waardoor openheid en verbondenheid indirect bijdragen aan studiesucces.

Een tweede aanbeveling gaat over het uitvoeren van longitudinaal onderzoek. In het huidige onderzoek werden alle variabelen op één meetmomenten gemeten, waardoor geen uitspraken kunnen worden gedaan over veranderingen in de tijd. Door dezelfde studenten gedurende meerdere studiejaren te volgen, kan worden onderzocht of de invloed van peermentoren verandert naarmate studenten meer ervaring opdoen binnen hun opleiding. Het is bijvoorbeeld mogelijk dat eerstejaars studenten sterk afhankelijk zijn van de ondersteuning van hun mentor, terwijl deze behoefte afneemt naarmate studenten zelfstandiger worden en meer vertrouwd raken met de universitaire omgeving. Longitudinaal onderzoek kan hiervoor de oplossing zijn.

Een derde aanbeveling voor vervolgonderzoek is om de effecten van peermentorschap vanuit het perspectief van de peermentoren zelf te onderzoeken. Het huidige onderzoek richtte zich uitsluitend op de ervaring van studenten, terwijl de relatie tussen mentor en student ook nuttig kan dienen. Tijdens de mentorbijeenkomsten vindt een voortdurende uitwisseling van ideeën en verwachtingen plaats, waardoor ook de peermentor mogelijk wordt beïnvloed door

deze interacties. Toekomstig onderzoek zou kunnen onderzoeken welke effecten het begeleiden van studenten heeft op de motivatie en de belevingen van de peermentoren.

Concluderend

Het doel van dit onderzoek was om te onderzoeken in welke mate de openheid van peermentoren samenhangt met de inspiratie bij eerstejaars psychologie studenten en of deze relatie wordt gemedieerd door gevoelens van verbondenheid. De resultaten tonen aan dat openheid positief samenhangt met zowel verbondenheid als inspiratie. Daarnaast bleek verbondenheid een belangrijke voorspeller van inspiratie te zijn. De mediatie analyse liet zien dat verbondenheid de relatie tussen openheid en inspiratie gedeeltelijk medieert. Dit betekent dat openheid niet alleen direct samenhangt met inspiratie maar ook indirect via het versterken van gevoelens van verbondenheid. Studenten lijken zich meer geïnspireerd te voelen wanneer een peermentor zich openstelt en wanneer hierdoor sterk sociale banden ontstaat.
Deze bevindingen sluiten aan bij bestaande literatuur over openheid, sociale verbondenheid en de zelfdeterminatietheorie. Bovendien benadrukken zij het belang van kwalitatief sterke peermentorrelaties binnen het hoger onderwijs. De resultaten suggereren dat peermentoren een relevante bijdrage kunnen leveren aan de sociale en academische ervaringen van studenten, met name wanneer zij in staat zijn openheid te tonen en een gevoel van verbondenheid te creëren. Dit onderzoek levert een waardevolle bijdrage aan het begrip van de psychologische processen die een rol spelen binnen peermentorprogramma’s, vooral in een tijd waar studenten in toenemende mate worden geconfronteerd met academische druk en psychologische uitdagingen.

Referenties

Ballesteros, J. A., Fernandez, M. D., & González-Geraldo, J. L. (2024). Peer-Mentoring Program for the Individual Attention of Engineering Students. *IEEE Transactions On Education*, *67*(5), 786–792. https://doi.org/10.1109/te.2024.3432830

Bohndick, C., Breetzke, J., Klingsieck, K. B., & Buhl, H. M. (2025). Students' personality impacts sense of belonging of students in different ways. *Social Psychology Of Education*, *28*(1). https://doi.org/10.1007/s11218-025-10058-0

Bourke-Taylor, H. M., Grzegorczyn, S., & Joyce, K. S. (2021). Peer mentor training: Pathway to competency for facilitators of Healthy Mothers Healthy Families workshops. *Child Care Health And Development*, *47*(5), 575–587. https://doi.org/10.1111/cch.12865

Cohen, J. (1988). *Statistical power analysis for the behavioral sciences* (2nd ed). Lawrence Erlbaum Associates.

De Clercq, M., Parmentier, M., & Van Meenen, F. (2022). Fair enough?! Investigating the specific challenges of diverse university first-year students. *Research Papers in Education*, *39*(1), 113–133. https://doi.org/10.1080/02671522.2022.2089214

Gilbert, S. J. (1976). Self Disclosure, Intimacy and Communication in Families. *The Family Coordinator*, *25*(3), 221. https://doi.org/10.2307/582335

Hayes, A. F. (2022). *Introduction to mediation, moderation, and conditional process analysis: A regression-based approach* (3rd ed.). The Guilford Press.

Heath, J., & Dagri, E. (2022). Peer Mentor Program Initiative Pilot Year Discoveries: Two Approaches for Engaging Students through Peer Mentoring. *About Campus Enriching The Student Learning Experience*, *27*(5), 19–25. https://doi.org/10.1177/10864822221138256

Hussey, I., & Hughes, S. (2020). Hidden Invalidity Among 15 Commonly Used Measures in Social and Personality Psychology. *Advances in Methods And Practices in Psychological Science*, *3*(2), 166–184. https://doi.org/10.1177/2515245919882903

Iarygina, O., Hornbæk, K., & Mottelson, A. (2024). Demand characteristics in human–computer experiments. *International Journal Of Human-Computer Studies*, *193*, 103379. https://doi.org/10.1016/j.ijhcs.2024.103379

LeFebvre, L., & Allen, M. (2014). Teacher immediacy and student learning: An examination of lecture/laboratory and self-contained course sections. *Journal Of The Scholarship Of Teaching And Learning*, 29–45. https://doi.org/10.14434/josotl.v14i2.4002

Lillekroken, D., Kvalvaag, H. M., Lindeflaten, K., Fløtlo, T. N., Krogstad, K., & Hessevaagbakke, E. (2024). Educating the nurses of tomorrow: exploring first-year nursing students' reflections on a one-week senior peer-mentor supervised inspiration practice in nursing homes. *BMC Nursing*, *23*(1), 132. https://doi.org/10.1186/s12912-024-01768-5

Marshall, M., Dobbs-Oates, J., Kunberger, T., & Greene, J. (2021). The peer mentor experience: benefits and challenges in undergraduate programs. *Mentoring & Tutoring Partnership in Learning*, *29*(1), 89–109. https://doi.org/10.1080/13611267.2021.1899587

Ryan, R. M., & Deci, E. L. (2000). Self-determination theory and the facilitation of intrinsic motivation, social development, and well-being. *American Psychologist, 55*(1), 68–78. https://doi.org/10.1037/0003-066X.55.1.68

Sharp, L. A. (2021). First-year experience peer mentor program. The learning Assistence Review, 26(1), 15-51.

Trautwein, C., & Bosse, E. (2016). The first year in higher education—critical requirements from the student perspective. *Higher Education*, *73*(3), 371–387. https://doi.org/10.1007/s10734-016-0098-5

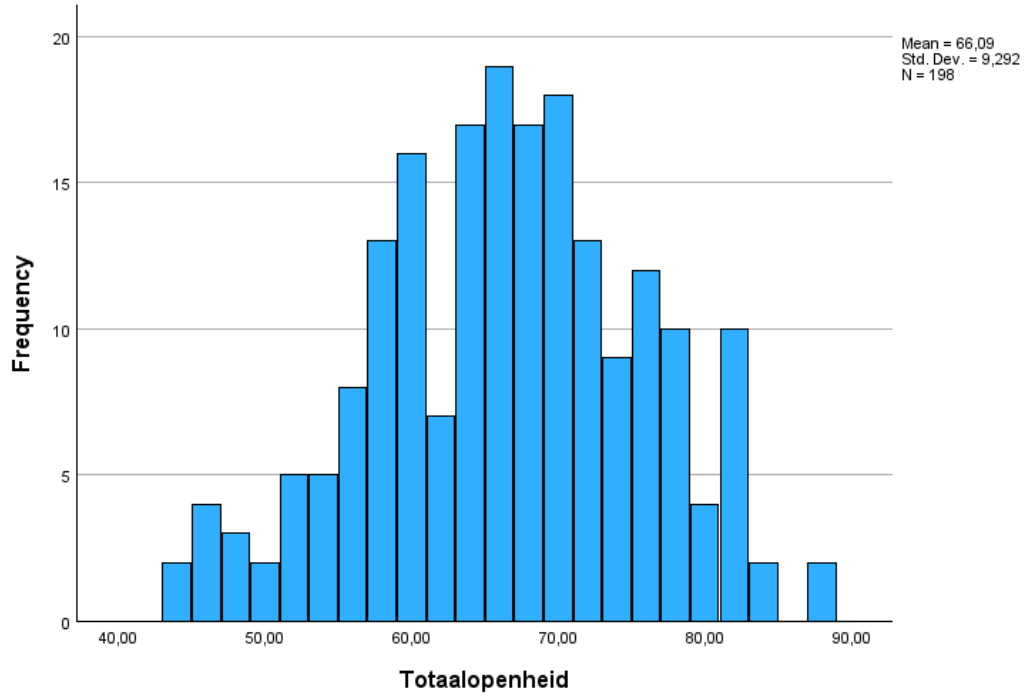
Truong, C., Gallo, J., Roter, D., & Joo, J. (2019). The role of self-disclosure by peer mentors: Using personal narratives in depression care. *Patient Education And Counseling*, *102*(7), 1273–1279. https://doi.org/10.1016/j.pec.2019.02.006

Bijlagen

Bijlage A: figuren en tabellen

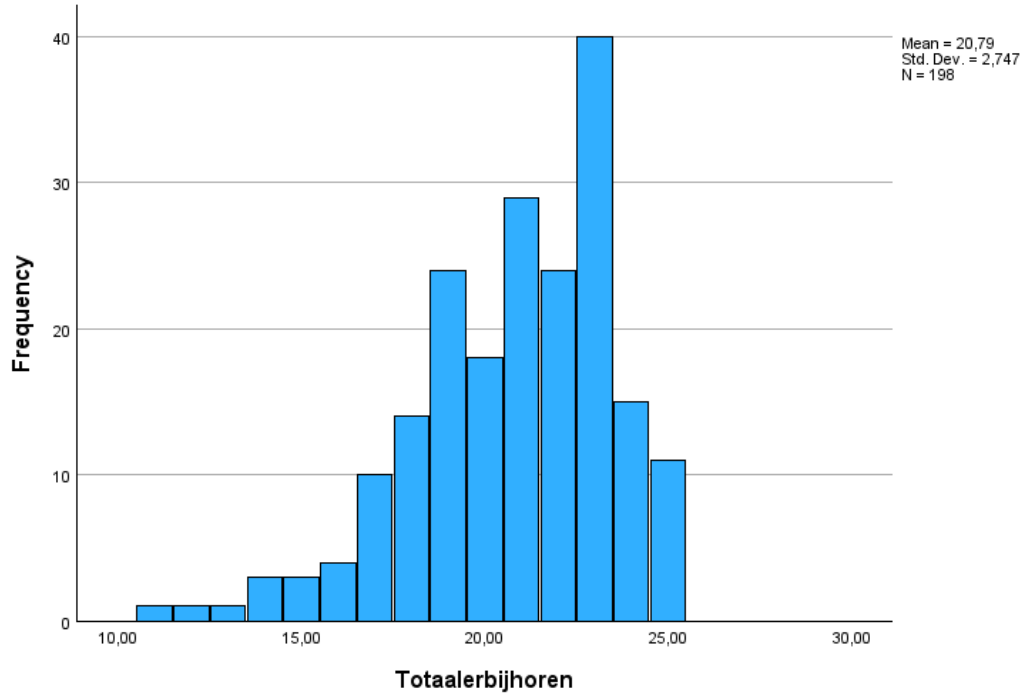
Figuur 3

Histogram totaal openheid

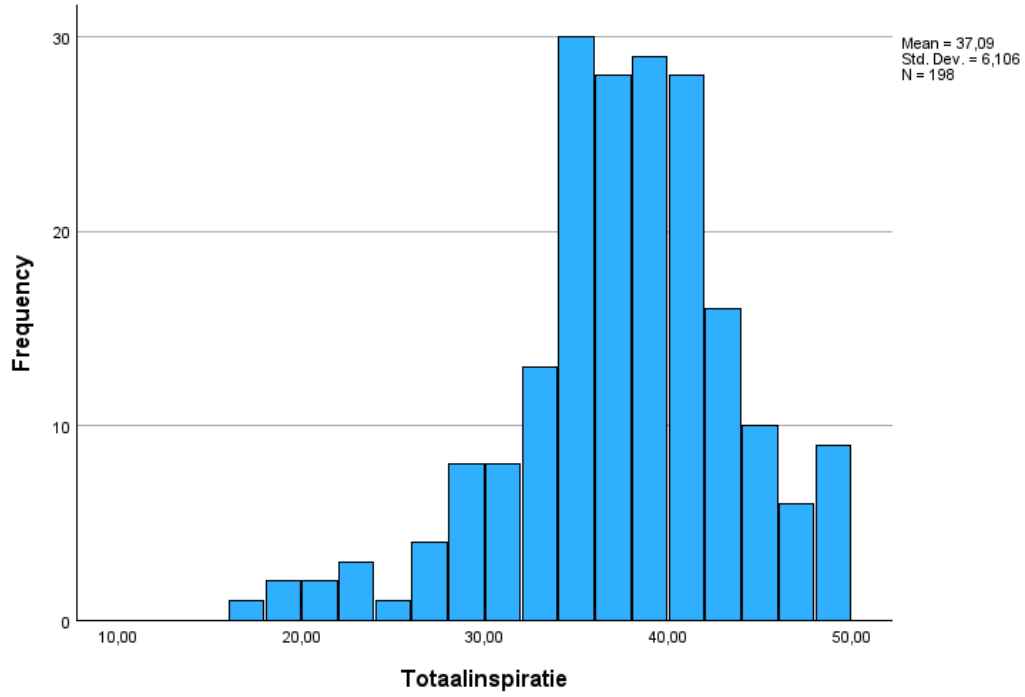
Figuur 4

Histogram totaal verbondenheid

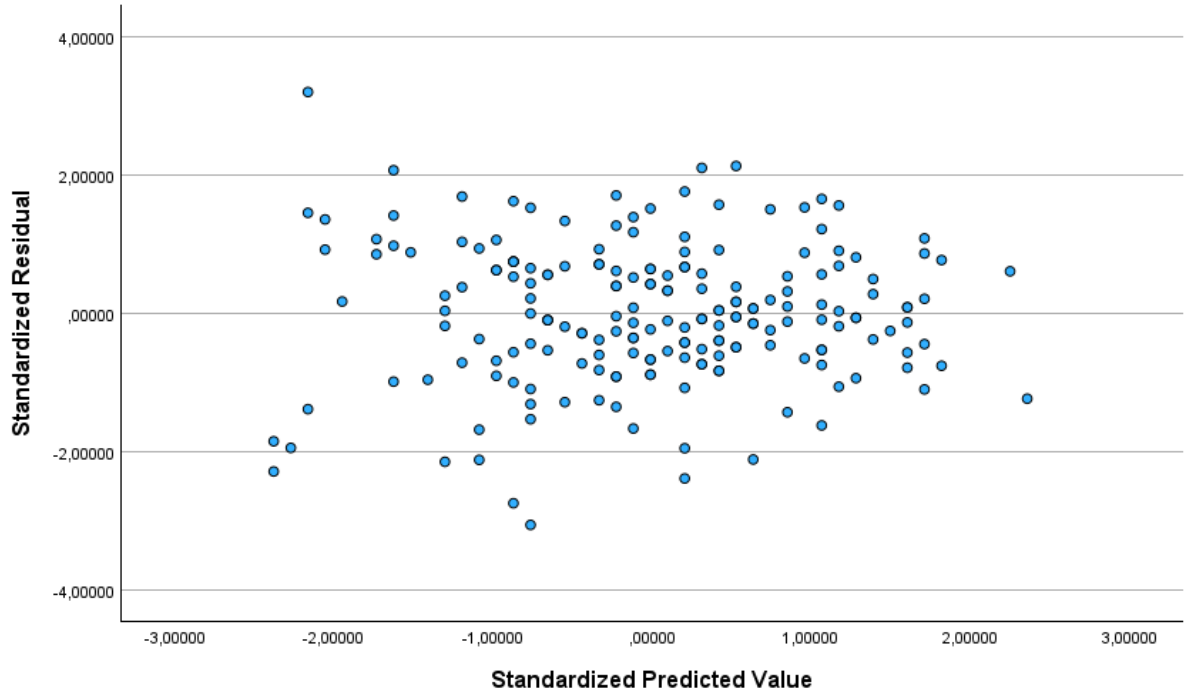
Figuur 5

Histogram totaal inspiratie

Figuur 6

Spreidingsdiagram van de residuen

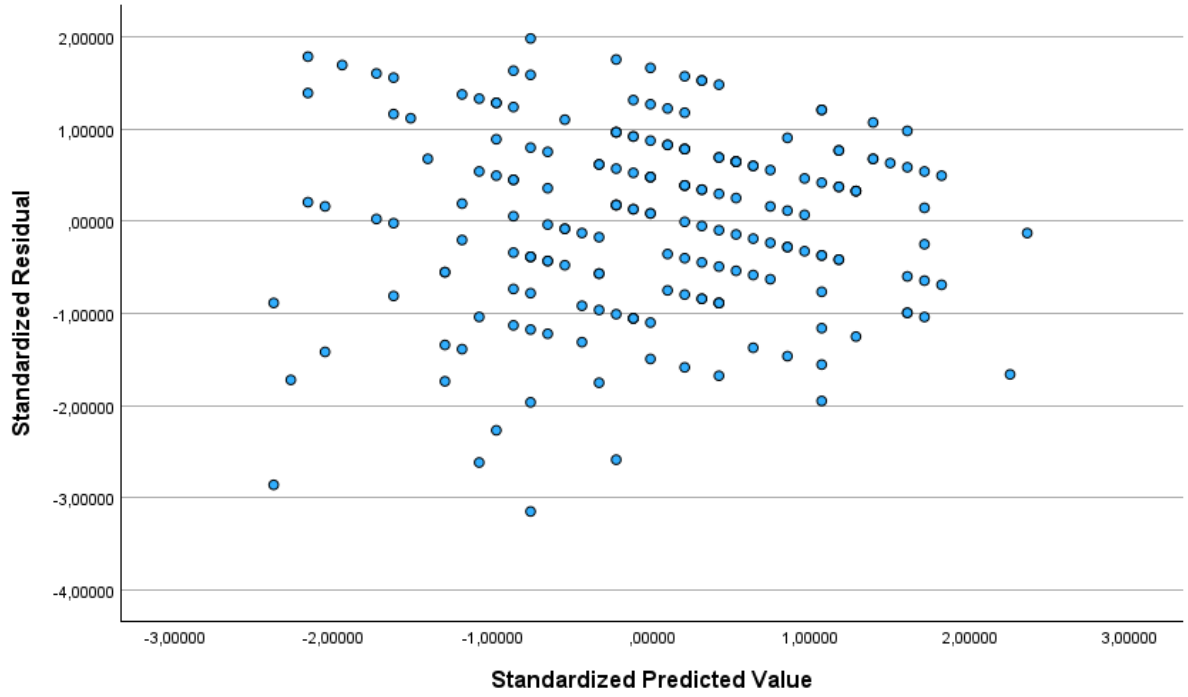

Noot. Afhankelijke variabele: inspiratie.

Onafhankelijke variabele: openheid.

Figuur 7

Spreidingsdiagram van de residuen

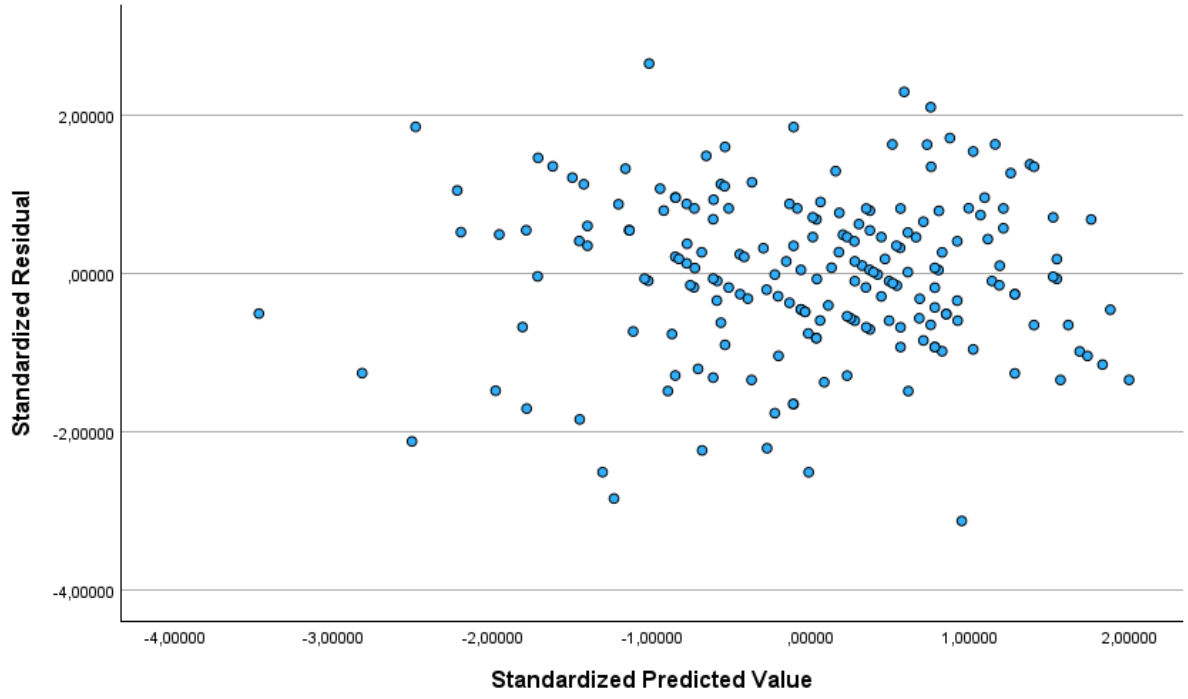

Noot. Afhankelijke variabele: verbondenheid.

Onafhankelijke variabele: openheid.

Figuur 8

Spreidingsdiagram van de residuen

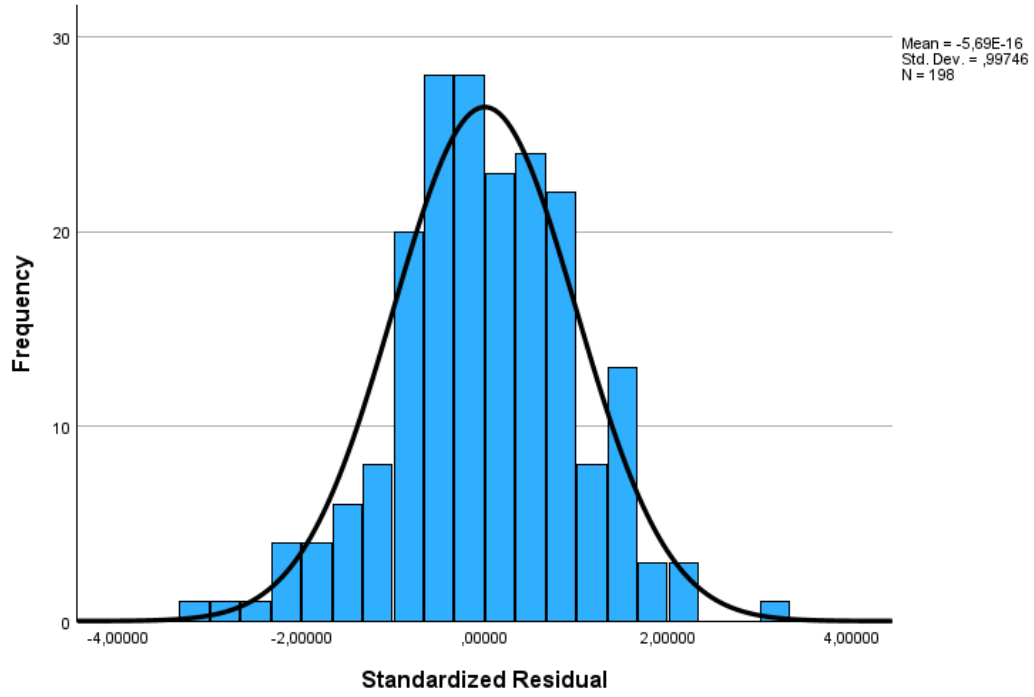

Noot. Afhankelijke variabele: inspiratie.

Onafhankelijke variabele: openheid en verbondenheid.

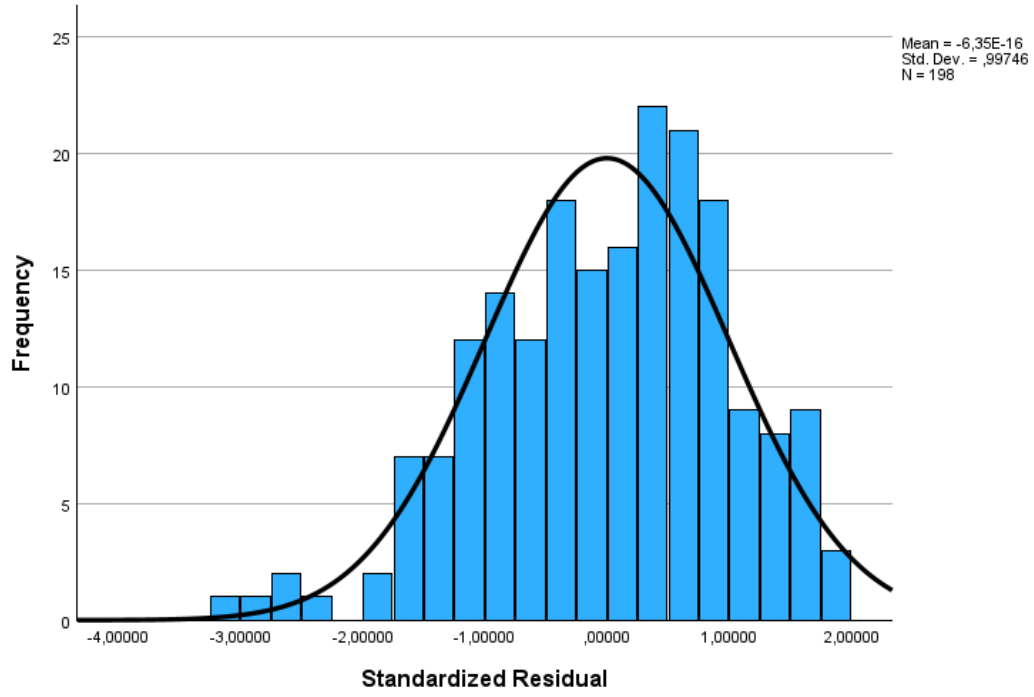
Figuur 9

Histogram van de residuen

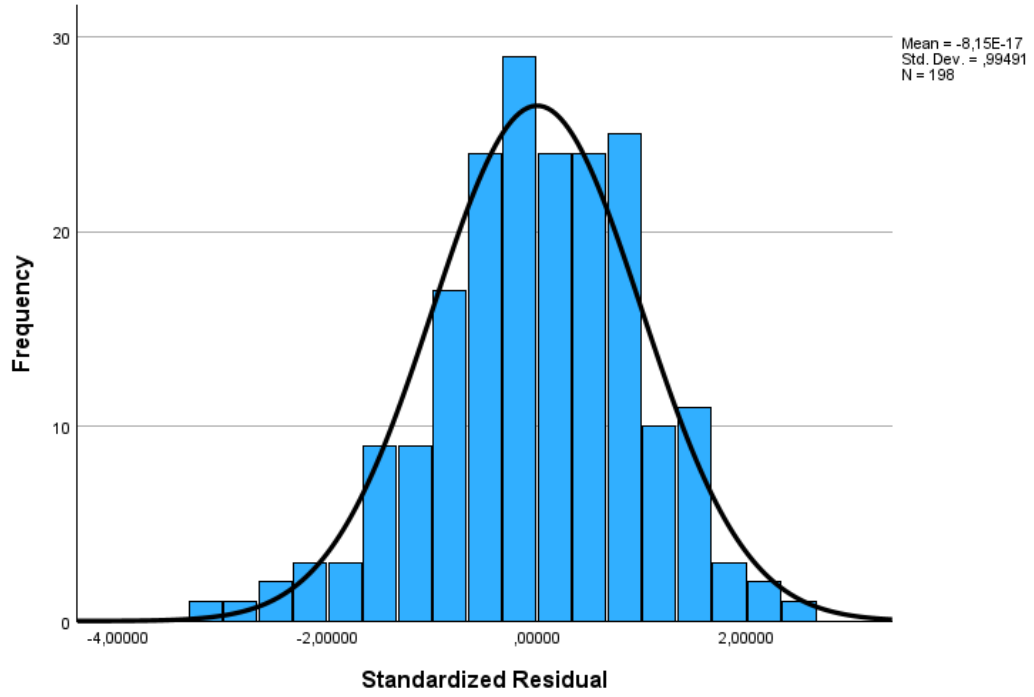
Figuur 10

Histogram van de residuen

Figuur 11

Histogram van de residuen

Tabel 3

Coëfficiënten tabel met VIF waarden

Coefficients[a]

Model		Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.	Collinearity Statistics	
		B	Std. Error	Beta			Tolerance	VIF
1	(Constant)	8,278	2,344		3,531	<,001		
	Totaalopenheid	,436	,035	,663	12,409	<,001	1,000	1,000

a. Dependent Variable: Totaalinspiratie

Tabel 4

Coëfficiënten tabel met VIF waarden

Coefficients[a]

Model		Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients			Collinearity Statistics	
		B	Std. Error	Beta	t	Sig.	Tolerance	VIF
1	(Constant)	13,163	1,297		10,147	<,001		
	Totaalopenheid	,115	,019	,391	5,939	<,001	1,000	1,000

a. Dependent Variable: Totaalerbijhoren

Tabel 5

Coëfficiënten tabel met VIF waarden

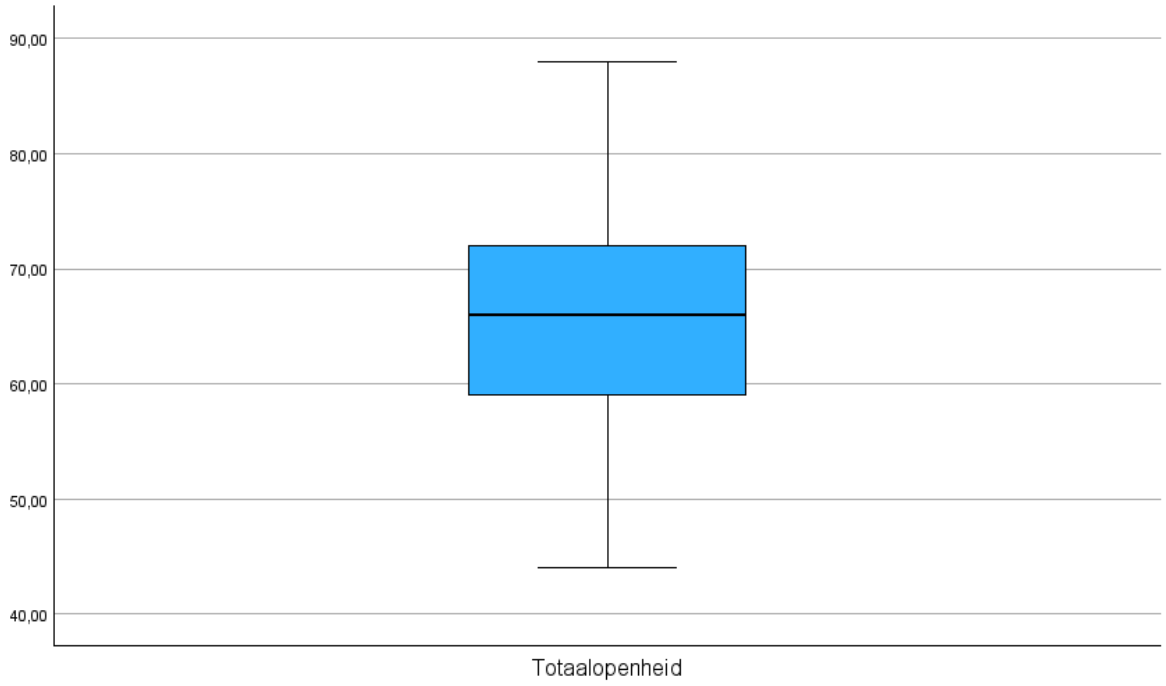
Coefficients[a]

Model		Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients			Collinearity Statistics	
		B	Std. Error	Beta	t	Sig.	Tolerance	VIF
1	(Constant)	-3,461	2,524		-1,371	,172		
	Totaalopenheid	,333	,033	,507	10,007	<,001	,847	1,180
	Totaalerbijhoren	,892	,113	,401	7,924	<,001	,847	1,180

a. Dependent Variable: Totaalinspiratie

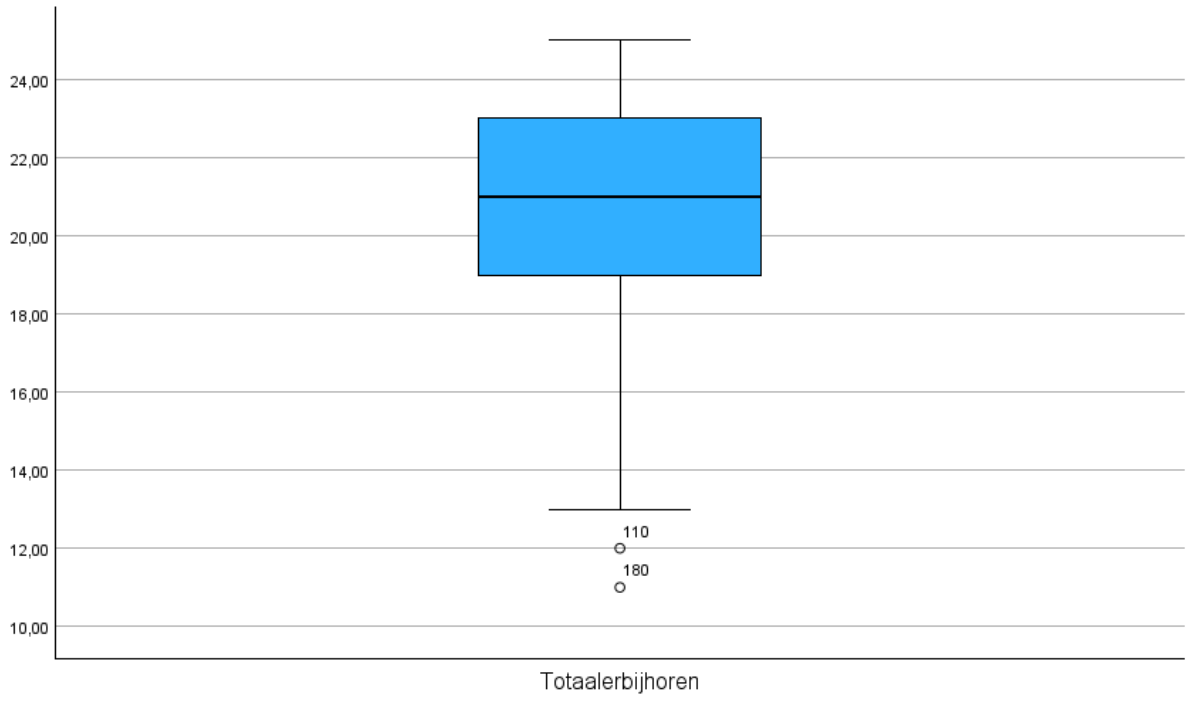
Figuur 12

Boxplot openheid

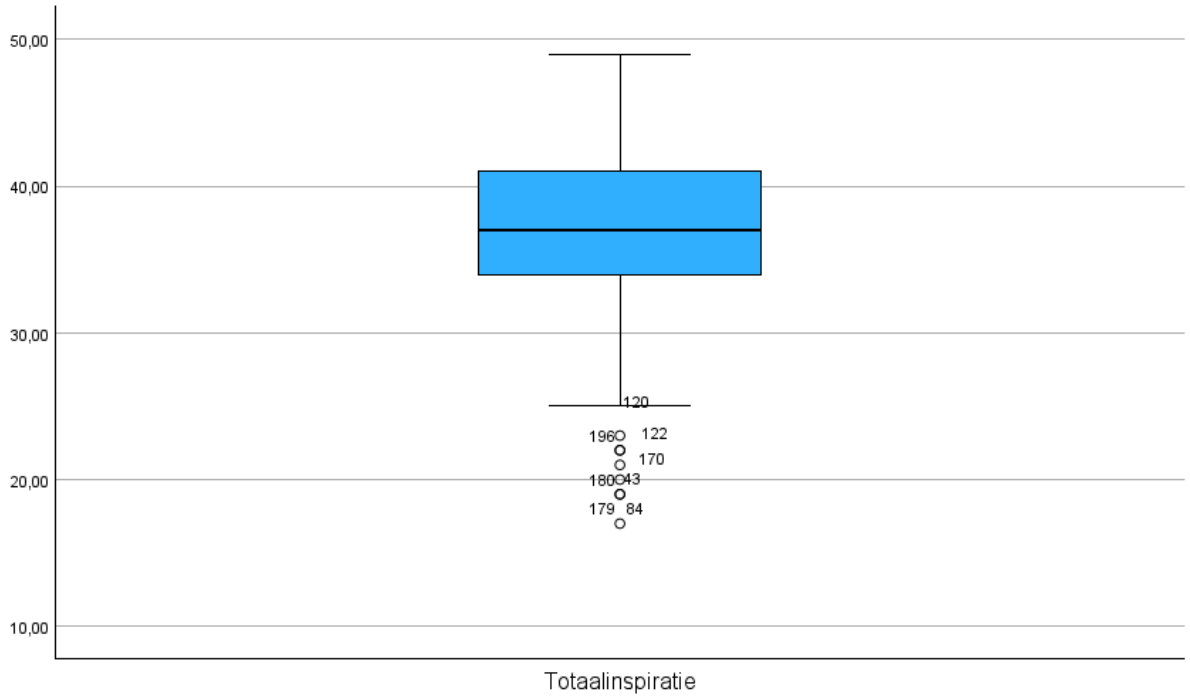
Figuur 13

Boxplot verbondenheid

Figuur 14

Boxplot inspiratie

Bijlage B: syntax

```
DATASET ACTIVATE DataSet1.

COMPUTE
Totaalopenheid=Q17+Q18+Q19+Q20+Q21+Q107+Q108+Q109+Q110+Q111+Q112 .

EXECUTE.


COMPUTE Totaalerbijhoren=Q63 + Q64 + Q65 + Q66.

EXECUTE.


COMPUTE Totaalinspiratie=Q26 + Q27 + Q28 + Q29 + Q114 + Q30 + Q113 + Q115.

EXECUTE.


NONPAR CORR

 /VARIABLES=Totaalopenheid Totaalerbijhoren Totaalinspiratie

 /PRINT=SPEARMAN TWOTAIL NOSIG FULL

 /MISSING=PAIRWISE.


RELIABILITY

 /VARIABLES=Q17 Q18 Q19 Q20 Q21 Q107 Q108 Q109 Q110 Q111 Q112

 /SCALE('ALL VARIABLES') ALL

 /MODEL=ALPHA

 /STATISTICS=DESCRIPTIVE SCALE

 /SUMMARY=TOTAL.


RELIABILITY

 /VARIABLES=Q63 Q64 Q65 Q66

 /SCALE('ALL VARIABLES') ALL
```

```
  /MODEL=ALPHA
  /STATISTICS=DESCRIPTIVE SCALE
  /SUMMARY=TOTAL.

RELIABILITY
  /VARIABLES=Q26 Q27 Q28 Q29 Q114 Q30 Q113 Q115
  /SCALE('ALL VARIABLES') ALL
  /MODEL=ALPHA
  /STATISTICS=DESCRIPTIVE SCALE
  /SUMMARY=TOTAL.

REGRESSION
  /MISSING LISTWISE
  /STATISTICS COEFF OUTS R ANOVA
  /CRITERIA=PIN(.05) POUT(.10) TOLERANCE(.0001)
  /NOORIGIN
  /DEPENDENT Totaalinspiratie
  /METHOD=ENTER Totaalopenheid.

REGRESSION
  /MISSING LISTWISE
  /STATISTICS COEFF OUTS R ANOVA
  /CRITERIA=PIN(.05) POUT(.10) TOLERANCE(.0001)
  /NOORIGIN
  /DEPENDENT Totaalerbijhoren
  /METHOD=ENTER Totaalopenheid.
```

```
REGRESSION
  /MISSING LISTWISE
  /STATISTICS COEFF OUTS R ANOVA
  /CRITERIA=PIN(.05) POUT(.10) TOLERANCE(.0001)
  /NOORIGIN
  /DEPENDENT Totaalinspiratie
  /METHOD=ENTER Totaalopenheid Totaalerbijhoren.

DATASET ACTIVATE DataSet1.
DESCRIPTIVES VARIABLES=Totaalopenheid Totaalerbijhoren Totaalinspiratie
  /SAVE
  /STATISTICS=MEAN STDDEV MIN MAX.

DATASET ACTIVATE DataSet1.
GRAPH
  /HISTOGRAM=ZTotaalopenheid.

GRAPH
  /HISTOGRAM=ZTotaalerbijhoren.

GRAPH
  /HISTOGRAM=ZTotaalinspiratie.

GRAPH
  /HISTOGRAM=Totaalopenheid.

GRAPH
```

```
  /HISTOGRAM=Totaalerbijhoren.

GRAPH
  /HISTOGRAM=Totaalinspiratie.

REGRESSION
  /MISSING LISTWISE
  /STATISTICS COEFF OUTS R ANOVA
  /CRITERIA=PIN(.05) POUT(.10) TOLERANCE(.0001)
  /NOORIGIN
  /DEPENDENT Totaalinspiratie
  /METHOD=ENTER Totaalopenheid
  /SAVE ZPRED ZRESID.

REGRESSION
  /MISSING LISTWISE
  /STATISTICS COEFF OUTS R ANOVA
  /CRITERIA=PIN(.05) POUT(.10) TOLERANCE(.0001)
  /NOORIGIN
  /DEPENDENT Totaalerbijhoren
  /METHOD=ENTER Totaalopenheid
  /SAVE ZPRED ZRESID.

REGRESSION
  /MISSING LISTWISE
  /STATISTICS COEFF OUTS R ANOVA
  /CRITERIA=PIN(.05) POUT(.10) TOLERANCE(.0001)
```

```
  /NOORIGIN
  /DEPENDENT Totaalinspiratie
  /METHOD=ENTER Totaalopenheid Totaalerbijhoren
  /SAVE ZPRED ZRESID.

GRAPH
  /SCATTERPLOT(BIVAR)=ZPR_2 WITH ZRE_2
  /MISSING=LISTWISE.

GRAPH
  /SCATTERPLOT(BIVAR)=ZPR_3 WITH ZRE_3
  /MISSING=LISTWISE.

GRAPH
  /SCATTERPLOT(BIVAR)=ZPR_4 WITH ZRE_4
  /MISSING=LISTWISE.

GRAPH
  /HISTOGRAM(NORMAL)=ZRE_2.

GRAPH
  /HISTOGRAM(NORMAL)=ZRE_3.

GRAPH
  /HISTOGRAM(NORMAL)=ZRE_4.

EXAMINE VARIABLES=Totaalopenheid
```

```
  /COMPARE VARIABLE
  /PLOT=BOXPLOT
  /STATISTICS=NONE
  /NOTOTAL
  /MISSING=LISTWISE.

EXAMINE VARIABLES=Totaalerbijhoren
  /COMPARE VARIABLE
  /PLOT=BOXPLOT
  /STATISTICS=NONE
  /NOTOTAL
  /MISSING=LISTWISE.

EXAMINE VARIABLES=Totaalinspiratie
  /COMPARE VARIABLE
  /PLOT=BOXPLOT
  /STATISTICS=NONE
  /NOTOTAL
  /MISSING=LISTWISE.

DATASET ACTIVATE DataSet1.
DESCRIPTIVES VARIABLES=Openheid Belong Motivati
  /STATISTICS=MEAN STDDEV MIN MAX.
```